

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap azétküldésére vonatkozó
főszólamások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Fehér rabszolgák.

Pécs, 1900. február 7.

Figyelemre méltó beszéd hangzott el tegnap az országgyűlésen a tisztviselőkérdésről. Hegedüs Loránt, a kereskedelemügyi miniszter fia mondta el szűzbeszédét általános figyelem között s bizonybizony megesett vele az a furcsa dolog, hogy beszédje egyes részeinél sűrűbben hangzott föl a helyeslés zaja az ellenzékéről, mint a kormánypárt padjairól, mert a mindinkább elhatalmasodó bürokratizmus, protekciójahajzás, hivatalnoki önkény, a nyomoruságos helyzettel párosult hivatalos gőg ellen az ellenzék részéről évtizedek óta hangoztatott panaszok talán soha igazabb, találóbb igazolást nem nyertek, az orvoslásra az ellenzék által ajánlott módok: a szolgálati pragmatika, a hivatali apparátus egyszerűsítése és a tisztviselők fizetésjavítása, a kormánypárt padjairól soha oly nyíltan sürgetve nem lettek, mint Hegedüs Loránt beszédében.

Valami különös oka azonban az ellenzéknek, de még a tisztviselőknek sincsen örülni az ilyen beszédnek, mert ha mindjárt miniszter fiának az ajkairól is hangzott az el, azért mégis minden marad a régiben. Nem Hegedüs Loránt találta ki azt a speciális magyar módszert, hogy igazat adjon az ellenzéknek és a kormányt támogassa. Napirenden volt az eddig is

minálunk, hogy igazat adtak az ellenzéknek, sőt a panaszokban, a vádaskodásban még túl is licitáltak — magánkörben, a fehér asztalnál, de mikor kenyértörésre került a sor, mikor szavazni kellett akár a képviselőválasztásnál, akár az országgyűlésen, sőt még a törvényhatósági zöld asztalnál is, akkor gondosan a keblük fenekére zárták az ellenzéki hangulatot és szavaztak mindig a kormány szája ize szerint.

Hegedüs Loránt csak annyiban különbözik a folyosónak eddigi fenegyerekeitől, hogy ő még az ülésteremben is megmer e mondani az igazat, de azért a konzekvenciákat mégsem vonta le belőle. Támogatja ő továbbra is a rendszert, amely az általa felpanaszolt bajok szülőanyja s azt az ellenzéki izü beszédet a saját vallomása szerint csak azért mondta el, hogy tanubizonyosságot tegyen róla, miszerint nem lehet mindenben hibás a rendszer, mikor kormánypárti padokról is lehet ilyenekkel foglalkozni.

Hát ugyanannak a hivatali túltengésnek, annak a vaskalapos bürokratizmusnak ugyan miben van a kutforrása, ha nem abban a rendszerben, a mely földalattal tűzte ki magának a nemzet gerincét, az intelligenciát a kormány föltétlen szolgálatába görnyesztetni, kiölni belőle az önállásnak, a függetlenségnek érzetét, hogy boldogulását egyedül a mindenható állam-

tól, vagy helyesebben szólva: az államhatalmat gyakorló kormánytól várja.

Ez a rendszer honosította meg azt a gyakorlatot, hogy a kortesszolgálat jutalmául állami ellátás jár. És miután anynyi hivatal soha sem volt, ahány kortes arra igényt tartott, hát szaporították derűre-borúra a hivatalokat és hivatali állásokat. Ez természetesen inkább csak a zsirosabb hivatalokra áll. A szerényebb javadalmazású állások már nem annyira a multból származó kortesérdemek jutalmául szolgáltak, mint inkább arra, hogy az intelligencia minél nagyobb tömegei váljanak a kormány lekötélezettjeivé s a jövőben való kész szolgálivá.

Ezét virágozott fel annyira a protekció, mert ha a tisztviselők zöme érzi azt, hogy hivatali állását nem a kormány kegyelmének, hanem személyes rátermettségének köszöni, akkor önértékesebb és politikai célokra kevésbé felhasználható is lesz. Belé kellett tehát verni minden hivatalnok-aspiránsba, hogy a legkitünőbb kvalifikáció, a legodaadóbb munkásság sem elegendő valamely állás elnyeréséért, hanem ahhoz még a kormány személyes kedvesése is szükséges, a mely csak befentes hatalmas protektorok közbenjárásával eszközölhető ki.

Igy pusztították ki a magyar hivatalnoki karból azt a férfias önértéket, amely abban a tudatban gyökeresik, hogy a tiszt-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A fogadott leány.

— A »Pécsi Figyelő« esetedti tárcája. —

Irtta: S . . . . a Erzsí.

(Folytatás és vége.)

Másnap reggel a kiadóhivatal utasítása nyomán fel is kereste Irén leendő urnójét. Még arról is értesült ráadásul, hogy ez a hölgy Tarnay Elekné, a volt főispánnak özvegye.

Csengetésére egy ürge kis szobaleány nyitott kaput. Hihetőleg gyanította, mi célból jött. Bevezette az előszobába.

— Tessék itt egy kissé várni, mondta, azonnal be fogom jelenteni a méltóságos asszonynál.

Néhány pillanat múlva Irén Tarnayné öméltósága előtt állt. Bátoratlanul mutatta be magát és előadta, hogy szeretné méltósága mellett az állást elfoglalni.

— Kissé tán nagyon is fiatal, kisasszony véle a méltóságos asszony, aranykeretes szemüvegén keresztül vizsgálva az izgatottságtól remegő leányt. — Mellettem meglehetősen apácaszerű életet fog élni, megmondom előre. Néha kísértalunk, vagy koczikázunk valahova, ha épen kedvem van és az idő, meg az egészségem megengedi, ennyi az egész. No meg

vasárnap a templomba megyünk; azt ha alig lihegek, akkor sem engedem el. Este szeretem, ha sokáig olvasnak, mikor már az ágyban vagyok. Aludni ugy sem tudok. Míg jobban láttam, magam olvastam sokszor fél éjjel is; természetesen többnyire a lapokat. De most már nem bírok — tette utána elérzékenyülve — megöregedtem.

Irén csak most lett bátor szemügyre venni azt az összeesett asszonykát ott a kezeveten. Egyforma szürke volt a haja, az arca, meg a ruhája.

— Mindenbe beleegyezem s mindent meg fogok tenni, — válaszolta Irén. Azon leszek, hogy öméltósága megelégedését kiérdemeljem.

Ez ugy látszik, kielégítette a méltóságos asszonyt, mert így szólt biztatólag:

— Ám próbálja meg, kisasszony; mi engem illet, szívesen teszek kísérletet. A külseje vonzó és ajánló, tán nem csalódunk egymásban.

Megegyeztek a fizetésre vonatkozólag és egy bocsátotta el Irént, hogy másnap reggel visszavárja.

— Nos, széna-e vagy szalma? — kiabálta tréfasan az öreg ur eléje már messziről.

— Rendben van minden, felelte; megegyeztünk és reggel elfoglalom új állásomat.

A délután nagy részét levélírással töltötte Irén. Körülményesen megírta nevelőanyjának a lefolyt napok eseményeit. Később meg a néninek és bácsinak kellett elbeszélni mindent

a legkisebb részletig. Mikor állítólag kipihente magát, ki nem fogytak a kérdezősködésből. Ő pedig oly fáradtnak érezte magát és annyira kimerült volt, mint tán még soha. Idő kell, mire kipihen a kiállt zaklatásokat.

Hogy nem valami nyugalmas és zárdai élet van öméltóságánál, arról csakhamar meggyőződött. Ritka nap mult el, hogy nem jöttek látogatók. Hölgyek voltak többnyire, de egy rőthaju és bajuszu magas ur, kit különben, mint a fivére fiát és egyedüli rokonát mutatott be öméltósága, már negyedszer volt náluk.

Irén alig bírta kiállni, hogy ne mosolyogjon azon a hosszú, tagbaszakadt alakon, kivált mikor feltette a magas selyem cilinderejét, huh! be rútul állt neki.

Hanem öméltósága ugyancsak nagyra volt vele. Elmondta, milyen előkelő állása van a miniszteriumnál.

— S lássa, még most sem nősült — tette utána rosszalólag. De megbocsátom neki, mert olyan szerető rokon és sokszor meglátogat.

Bizony igaz, eljött igen gyakran. Ezzel még nem törődött volna Irén, ha nem kezdte volna magát olyannyira feltünőleg viselni magát irányába. Egyre tolokodóbb lett. Majd elnyelte nézésével s folyton hallgatnia kellett célzásait, odasugott banális bókjait. Valóságos remévé, üldöző szellemévé vált ez az ember.

Itt sem lehet tehát maradnia, a helyzet tűrhetetlen. Mi lesz ennek a vége? Ha idején

viselői fizetés nem egyéb az állam részére szolgáltatott munka ellenértékénél s mind általánosabban gyökerezették meg azt a meggyőződést, hogy a tisztviselői állás tulajdonképpen ajándék, a melyért a hivatali munkán kívül legalább is illik hálásnak lenni s a kormányt tüskön-bokron keresztül támogatni, hisz — az adja a kenyeret, mint mondani szokták.

Hogy pedig aztán a kormány igazán a markában tarthassa az üstökét minden állami alkalmazottnak — mert hisz az ember gyarló és nem mindig felel meg a hála által parancsolt kötelességeknek — következetesen bedugta mindig a füleit az ellenzék sürgetései elől, a melyekkel szolgálati pragmatika létesítését követelte.

Hogy is ne! Még csak az kellene, hogy a tisztviselőknek jogai is legyenek a kormányval szemben, a melynek kegyelméből kenyeret kap. Hisz az valóságos anarchiát szülné a hivatalnoki karban, ha egyesek törvényre hivatkozva holmi szavazásbeli bizalmas utasításra azt mondhatnák: „teljesítem kötelességemet, amit hivatalom hoz magával, de lelkemet, politikai meggyőződésem nem adtam el a tisztviselői fizetésért.” Ilyen lázadókat a szolgálati pragmatika megvédelmezne minden „szolgálati érdekből való áthelyezés”, előléptetés megtagadása s a hivatali sikanéria százféle más neme ellen. No még csak az kellene! Ha a tisztviselő rászánta magát, hogy szolgál, hát legyen szolgálja s ne legyen joga azt mondani, hogy erre nem szegődtem.

És valósággal azzá is lett. Szolga, a ki úgy tudja, hogy állását kegyelemből kapta s abban teljesen ki van szolgáltatva a főhatalom kegyelmének. Az önértékét ez ugyan kiölte belőle, de beléplántálta azt a szolgáltaerényt, a mely a fölfuvalkodott gögben nyilvánul mindenki szemében, a

el nem menekül, óméltósága még őt okolja és ki fogja adni az utját.

Hogyan mondjon fel? Mivel indokolja távozását? Urnöje oly elnéző s gyengéd irányában. Igazi finom, előkelő dáma.

A valót mondja meg? Nem, soha, inkább várni és tűrni fog.

Egyik nap el kellett mennie különféle bevásárlásokat eszközölni urnöje számára. Már befejezte teendőit és hazafelé tartott, midőn egy kávéház mellett elhaladva, óriás tükörablakja mögött megpillantotta rémjét. Összerezent s elkezdett sietni, ahogy csak lehetett. Hasztalan, az a rőthaju üldözőbe vette s nem nyugodott, míg el nem érte.

— Mennyire siet kisasszony — mondta cilindert megemelve.

— Őt órára otthon kell lennem, felelte Irén és már nincs messze az idő.

— Szabad kísérnem? — kérdezte a férfi?

— Nem vagyok hozzászokva, hogy kísérjenek — utasította rendre a tolatkódót.

— Sajnálom, de most az egyszer kegyes engedelme nélkül is vele megyek, miután én is oda szándékozom és más uton csak nem megyek, ha ilyen szép hölgy társaságában lehetek.

Irén összeszorította ajkait.

— Óh, az a csókolni való, duzzadt szájacská — vigyorgott a férfi vörös bajusza alól — az embert mindjárt szuggeralja magának a mézédességet, ha reá tekint.

Szerencséje volt Irénnek, hogy nagyon közel voltak már.

ki nem osztályosa az ő kenyéradó gazdája kegyelmének.

Persze az a nagy kegyelem a kenyéradó gazda részéről nem nyilvánul másban, mint hogy neki is helyet szorítson az állami ellátás asztalánál, de hogy arra tisztességes kenyér is kerüljön, arra már nincsen gondja. Ha a magyar tisztviselő rabszolgai helyzetéhez illő görnyedezések között jobb kenyérért mer könyörögni a minden kegyelem forrásához, azzal torkolják le, hogy egyék krumplit, mert az államnak többre nem telik.

Hogy mért nem telik, mikor Ausztriának a saját hivatalnokai számára tellett, sőt a katonatisztek fizetésemelésére tőlünk is tellett, azt ugyan hogyan mérészné kérdezni a szegény magyar „fehér-rabszolga”, hisz ez már valóságos lázadászamba menne s könnyen arra az eredményre vezethetne, hogy a rabszolgatartó fölmentené a szolgálat alól, a melynek bérével nincsen megelégedve.

Fojtsátok tehát magatokba a silány fizetés fölötti elkeseredést, mint magatokba fojtottátok politikai meggyőződésüket a szavazó urnánál s örvendeztetek, ha egyik-másik nagyságos képviselő ur, sőt most már egy valóságos miniszterfi is az országgyűlésen szóba hozza a fizetések megjavítását. Az mit sem tesz, ha ez beszéde végén védelmére kel az eddigi rendszernek s elfogadja a költségvetést, amely fizetéseket hagyja a régiben; hisz azt csak nem kívánhatjátok, hogy indítványt tegyen a költségvetésnek a ti javatokra egypár millióeskával való fölemelésére.

Ilyesmit csak a katonaság kedvéért szabad tenni, mert az megvédelmez az ellenség ellen; de ti a kormány katonái vagytok, annak pedig nincsen más ellensége, mint az ellenzék s ez ellen mindig csatasorba állíthat benneteket a mostani komiszkenyer mellét is.

Átöltözés ürügye alatt szobájába vonult. Oly felindult volt, hogy könyekre fakadt mérgében. Mennyire gyűlölte ezt az embert.

— Istenem, küldj szabaditót — könyörgött kétségbeesetten.

És a szabadító megérkezett egy egyszerű levélke alakjában. Nevelőanyjától jött a levél, az aranyos, a drága kis levél.

— Kedves Irén! — írta. Ez a Ráday valóban kiállhatatlan, mióta elmentél. Mindig érted gyötör. Folyton azt kell hallanom, hogy milyen szerelmes beléd, hogy miért mentél el? Hogy hivjalak haza, mert nem állja ki tovább és érted meg. Ezt persze megtiltottam neki, még valahogy zavarba hozna urnőd előtt. Inkább megígértem, hogy irok neked. Azt hiszem, elég világosan fejeztem ki magamat és megértettél. Ráday csinos ember, azonfölül nem megvetendő párti, mi a fő. Jöjj, amint lehet.

A levélben keserű lemondás fájdalmas árnyalata rezgett keresztül; minden szavából kiértett a lelki harc, mit írójára átszenvedett. Most értette Irén teljesen, most meg tudta fejteni a történeteket.

— Szegény jó anyám, suttogta; azért mégis csak újra te vagy az én megszabadító angyalom.

Meg volt a felmondásra az ok; használta is hamarosan. Nevelőanyja azt akarja, hogy haza menjen.

— Nagyon sajnálom önt elveszíteni, kedves gyermekem. Igen hozzá szoktam a két hó alatt, mit nálam töltött; azonban viláért

Utazás a halálba.

(A vonat elé feküdt.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. február 7.

Felavatták már a budaikülvárosi pályaudvart is az öngyilkosok helyévé. Ma reggel ugyanis közvetlen a pályaháznál a vonat elé feküdt egy ember s ott lelte szörnyű halálát.

Kühnel Jánosnak hívják az öngyilkost. Pécsen, az Árpád utca 43. szám alatt lakott feleségével és két gyermekével, kik közül az egyik tizenhétéves leány, a másik tizennégy éves fiú. Ő maga negyvenegy éves volt s géplakatosként volt alkalmazva az üszöghi vasuti állomáson.

Általában józan munkás embernek ismerték s a napokban mégis megesett vele, hogy valami rossz társaságba keveredett s egy átraulatott éjszaka után másnap nem ment munkára.

Mikor kijózanodott, akkor látta csak, hogy mit tett és annyira szégyelte magát, hogy ismét elmúlt egy nap s ő még mindig nem állt munkába.

Ekkor meg már a büntetéstől, dorgálástól is kezdett félni s megint csak úgy tett, hogy bár elment hazulról, nem ment ki Üszöghbe, hanem a városban kóborolt.

Az állomáson fel is tűnt elmaradása s mivel nem is üzent ki, hogy beteg, tegnapelőtt kérdezősködtek utána, hogy miért nem megy munkába. Tegnap pedig oda üzentek a lakására, hogy ha ma munkába nem áll, elbocsájtják és mással töltik be a helyét.

Felesége sirva kérlette, bátorította ezek után s rá is tudta beszélni, hogy ma kimegy Üszöghbe és munkába áll.

Ma reggel ezzel a szándékkal indult utnak s felesége is elkísérte a vasuti pályaházhoz, nehogy időközben meggondolja magát és megint elmaradjon a munkáról.

A pályaháznál fel is ült Kühnel a reggeli félhat órai vonatra, melyen Üszöghbe szokott kimenni. Felesége megnyugodva búcsúzott el tőle és bátorította, hogy kérjen főnökeitől bocsánatot, igérje meg, hogy ezután nem fog mulasztani és minden jól lesz.

Ugy látszik azonban, hogy a szerencsétlen ember mégse bizott magában. Lehet, hogy

sem tartóztatom. Annak miadig nagy oka szokott lenni, ha a lányokat ilyen sürgősen haza hívják, mondta Tarnayné méltósága jelentőség-teljesen.

Irénnek arcába szökött a vér, de nem tett vallomást.

Utazását megelőzőleg búcsulátogatást tett öregjeinél. Itt már leplezetlenül elbeszélte mindent.

A becsületes jó emberek őszintén örvendeztek s gratuláltak szerencséjéhez. Gabos néni tökéletesen kiengesztelődött huga iránt, mert bizony nehezelt reá, helytelennek találta cselekedetét Irénnel szemben.

Az állomásnál nevelőanyja és Ráday várták Irént. Ezt már sehogy sem lehetett volna Rádaynak eltiltani.

Először történt, hogy Irén elpirult, mikor meglátta. Talán az okozta, hogy a fiatal ember nevéen szólította. Első eset volt, hogy ezt megengedte magának.

Most már szabad, hiszen jegyesének tekintette. Valóban jegyesek lettek ők a viszontlátás első percében, minden ünnepélyes beszéd, vallomás nélkül.

A férfi karját nyújtotta a leánynak, mit az nevelőanyját megölelve s csókolva vonakodás nélkül fogadott el.

Ráday boldog volt. Irén mintegy jelezte ezzel, hogy reá bizza sorsát; vezesse és legyen támasza ezután. Irén viszont tudta, érezte, hogy a férfinak, ki most karját ajánlotta neki, szíve, lelke is teljesen az övé.

már előre eltökélt szándéka volt, hogy öngyilkossá lesz; az is lehet, hogy míg a vonat vele Üszögh felé robogott, az alatt az idő alatt vesztette el minden bátorságát és akaraterjét, elég az hozzá, hogy az alatt a rövid idő alatt, míg a vonat a központi pályaháztól a budaikülvárosi pályaudvarba ért, már megéledt benne a szerencsétlen elhatározás, hogy véget vet életének.

Mikor azután a vonat a budaikülvárosi pályaháznál egy percre megállt, az elkeseredett ember a vonatról a jobb oldalon, hol csak a temetőfal húzódik és senki nem látta, leugrott és a mozdony elé futván, a sínekre feküdt. A nyakát tette rá a jobb sínre és a mint a vonat egy perc múlva megindult, a mozdony elvágta a szerencsétlen nyakát, úgy, hogy feje beesett a sín pár közé és csak egy kis bőr tartotta hátul össze a törzsszel.

Természetesen szörnyet halt a szerencsétlen, kinek tettét a baloldalon levő pályaháznál senki sem vehette észre s csak mikor a vonat az egy pernyi állás után elindult, akkor látta meg egy vasuti munkás, hogy a pályaházzal szemközti oldalon, a jobb sinen, közvetlen a vasuti jelző lámpa mellett egy összeroncsolt, véres emberi törzs fekszik, feje pedig bent hever a két sín között.

Az öngyilkosság nagy riadalmat okozott a pályaháznál. A szörnyet halt emberen segíteni nem lehetván, azonnal csak a hatósági vizsgálatra gondoltak s besiettek a városházára, hogy jelentsék ott az öngyilkosságot. S mivel az öngyilkost fel is ismerték, feleségének árpáducai lakására is birnököt küldtek a szomorú, szörnyű gyászhirrel!

A szegény asszony még nem is ért haza s fia és leánya jajgatva fogadták s elmondták neki, hogy apjuk a budaikülvárosi állomáson a vonat elé feküdt és a vonat leszelte a fejét a nyakáról. Az asszony siránkozva rohant a városházára, honnan *Sárkány* Ármin tb. rendőrkapitány, *Tolnai* Vilmos dr. tiszti orvos és *Rangha* József ügyeletes őrmester kocsin azonnal az öngyilkosság színhelyére mentek s ott felvették az öngyilkosságról és az öngyilkosság helyéről s körülményeiről a jegyzőkönyvet. Az öngyilkos hulláját pedig becsomagolták a közvetlen közelben levő temető hullaházába, honnan holnap fogják eltemetni.

Kühnel János öngyilkossága az első eset, mely az új bünvádi eljárás életbeléptetése óta Pécsen történt s melyet, dacára, hogy az öngyilkosság teljesen be van igazolva s a gondatlanság mindenféleképp kizártnak tekinthető, a bünvádi perrendtartás értelmében be kell jelenteni a királyi ügyészségnek. *Sárkány* Ármin tb. rendőrkapitány ma ki is hallgatta az öngyilkos feleségét és a budaikülvárosi pályaház személyzetét s az összes jegyzőkönyveket áttette a királyi ügyészséghez.

Hírek.

Pécs, 1900. február 7.

A szenvedő rab.

(Érzékenyebb embereknek nem ajánlatos olvasmány.)

Aladár reggel kilenc órakor fölébredt és hevesen csengetni kezdett.

A börtönőr alázatosan megjelent az ajtóban.

— Parancsol a nagyságos ur?

Aladár bánatos sóhajjal rebegett:

— Vén lajhár! Hozza be a reggelimet!

A börtönőr félénk hangon kérdé:

— Sonkát méltóztatik parancsolni a theához, vagy pedig vajjat?

— Mind a kettőt, öreg rozsmár, mind a kettőt.

Csakhamar megérkezett a pompás reggeli, a melynek méltó kísérője volt egy kis üveg sherry. A szenvedő rab szomorúan falatozott, azután felölté kényelmes pongyoláját és melankólikusan ült a kályha mellé, miközben egyiptomi cigarettájából B. B. Lenke re-

gényalakjaihoz méltó bodor füstfelhőket eregetett.

Azután jöttek a látogatók. A kis Mici is eljött, hogy egy néhány percre földeritse a szegény fogolybarátját. Eljöttek a kaláberkompánisták, a kik gyöngéden elhallgattak minden tercasszot és a legerősebb fölvetelt is megkontrázták, csak hogy a rab fölviduljon.

De haj! Mindez semmit sem ért. Aladár búsan sóhajgatott továbbra is és a mikor a börtönőr behozta a hat fogásos ebédet, meleg részvétellel szemlélte a szenvedő foglyot.

— Miért olyan szomorú a nagyságos ur?

— Hagyj békén, unatkozom.

— Oh, oh, a nagyságos ur unatkozik.

Talán folytassam a Casanova emlékiratainak felolvasását?

— Eh, meguntam azt is!

— Akkor talán a bajadérokat szólítanám be; egészen új hastáncot tanultak — jegyzé meg a börtönőr bátortalanul.

A rab megvetőleg mosolygott:

— Idáig vagyok már velük!

A börtönőr kétségbeesetten sopánkodni kezdett:

— Istenem, Istenem! Az én jó uracskám, rabocskám unatkozik s nem tudom őt felvidítani.

— Tudod mit szeretnék, te özvegy orángutáng?

— Mit, oh mit? Legyen az a hó délnék, vagy rideg északnak terméke elhozom.

— Szeretnék sétálni a korzón.

A börtönőr ekkor kiegyenesedett és ridegen mondá:

— Sajnos, ezt nem engedhetem meg. A törvény megbüntette őt azért, mert megölt egy embert a párbajban és én szigorúan végrehajtom a törvény rendelkezéseit!

—g.—

Napirend 1900. február 8-án.

Naptár: csütörtök, febr. 8. — Róm. kal. János. — Prot.: Salamon. — Görög-kel.: (jan. 27.) Krizosztom. — Zsidó: Adar 9. — Nap két 7 óra 20 percker; nyugszik 5 óra 11 percker. — Hold két délelőtt 11 óra 57 percker; nyugszik 3 óra 13 percker éjjel.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, hősiyedés várható csapadék nélkül.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. e. 10 órakor.

Színészek és újságírók bálja a Vigadóban.

Színház: d. u. 4 órakor »Uránia«; este »A házmesterné felolvasása« és »Theaestéiy Elekíránál.«.

— **(A Pécsi Dalárda dalestélye)** tegnap folyt le a Vigadóban. A tegnapi nap folyamán híre volt, hogy elhalasztják az estélyt, mivel a dalárda egyik régi, buzgó tagja ravatalon fekszik. De nem lehetett elodázni. Így hát összejöttek a tagok s leénekeltek a programot a tőlük megszokott precizitással bár inkább gyászdalt szerettek volna énekelni. A publikum a műsor minden egyes számát zajos tapsal honorálta. Az énekszámok után tánc következett, melyhez *Farkas Sándor* bandája szolgáltatta a zenét. Az estélyen megjelentek a következő leányok: *Bergmann Böske*, *Eötvös Ilka*, *Geiszl Jozefin* (Kozár), *Grueber Rózsika*, *Hicker Irén*, *Haffner növ.* *Horváth Irma* (Szegezárd), *Kutassy Luci*, *Kaufmann Mariska*, (Kolonia) *Kajdy Róza*, *König Róza* (Mohács), *Lakatos Jolán*, *Möglich növ.*, *Mende Ella*, *Martinec Karolin*, *Nemeth Melanie*, *Orf Paula*, *Putzer növ.*, *Remesberg Zseni*, *Sebessy Hermin*, *Szieberth Méda*, *Sperl Milli*, *Unger Ilonka*, *Kletzl Etike* (Laskafalu.) Az első négyest 40 pár táncolta.

— **(Katonai felolvasás.)** Holnap (csütörtökön) délelőtt 10 órakor a helybeli helyőrség számára felolvasás lesz a Nemzeti

Kaszinóban. *Wiesembachi Otrabeck Richárd* 52-ik gyalogezredbeli százados olvas fel a helyi védelemről, »Über Orstvertheidigung« címmel.

— **(Felülfizetések.)** A »Pécsi máv. altiszti kör« február hó 2-án tartott táncvigalma alkalmával a következő felülfizetések folytak be: *N. N.* 40 korona, *Jusztus János* 30 k. 51 f., *Hirschfeld Samu*, *Zsolnay Vilmos* 20—20 k., *Slapák Rudolf*, *Kulin Henrik* 18—18 k., *Bánfay Simon*, *Zeiss József*, *Engel A fia*, *N. N.*, *Schiffer Miksa* 10—10 k., *Fáy Zsigmond* *Scholz A.*, *Kaffka József*, *Hoffmann Károly* 6—6 k., *Kopitz 5 k.*, *Ferenci Lipót* és *N. N.* 4—4 k., *Csengeri István* (Fiume), *Hamerli N.*, *Tomanek Adolf* 3—3 k., *Radó Henrik*, *Rozenberg Bernát*, *Szilvássy Jenő*, *Sohr György*, *Gyánti János*, *Hankó Gyula*, *itj. Ráth Mátyás*, *Markus N.*, *Bucsky Péter* 2—2 k., *Fehér József*, *Dollinger A.*, *Ripperger J.* és *N. N.* 1—1 korona, kiknek a rendezőség ez uton halás köszönetét nyilvánítja. Kött *Jenő* műkertész, ki a tánctermet oly szépen és gazdagon déli növényekkel díjtalanul feldiszipette, szintén ez uton fogadja a rendezőség köszönetét.

— **(Elhunyt lelkész.)** *Abai Nagy Ignác*, kölkedi református lelkész, életének 63-ik évében meghalt. Az elhunyt az alsó-baranya-bácsi reform. egyházmegyének legidősebb tanácsbírája volt. Dolgozott a lapokba is. Temetésén *Varga Zsigmond*, mohácsi reform. lelkész mondott gyönyörű bucsuztatót.

— **(Táncmulatságok Villányban.)** Február hó 1-én tartotta a villányi ipartestület szokásos táncestélyét a »Központi Kávéház« helyiségében. — A villányi vasuti altisztek február hó 3-án a »Malom«-hoz címzett szálloda összes helyiségében valóban szép és sikerült táncmulatságot rendeztek. A terem remekül volt diszipve vasuti jelvényekkel. A négyest két szalonban 80 pár táncolta. A mulatság reggel 8 órakor ért véget. A táncestélyen *Szedlák Antal* állomásfőnök és neje is megjelent, ugyszintén a többi főtiszték is. Február hó 10-én (szombaton) a villányi aranyifjuság a központi kávéház összes helyiségeiben a létesítendő ovoda alap javára táncestélyt rendez. Belépti díj családonkint 6 korona, személyenkint 3 korona. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Szigrist Ferenc halálához.)** Meghalt. Eltávozott az árnyak szebb és jobb honába, hol megszűnik minden fájdalom. Gyászt hagyott vissza és bánatot. Özvegye és gyermeke sokáig siratják. De mások is sokan megkönnyezik, nemcsak a rokonok, a jóbarátok, hanem mindnyájan, kik ismerték. A fájdalom eltölté daltársainak is keblét, kik nem tudják felejteni. Nem cseng úgy össze a dal, nagyon bús, nagyon szomorú. Hiányzik valaki a karból. A Pécsi Dalárdát leverte a gyászos hír. Résztét iratot küldött a gyászoló családnak. Aláírta minden tagja. Délelőtt 11 órakor a dalárda tisztikara koszorut helyezett a »felejthetetlen daltárs« ravatalára s előszóval is kifejezte az egyesület részvétét az özvegynek, a sujtott szivnek. Aztán megkonduktak a harangok. Oly tompán zúgtak. Beszentelték. A dalárda énekelte. Elsiratta daltestvérét. Minden szem könnyben uszott. Minden akkord szomorú volt. A szivig hatott. Akkor megindult a menet. A dalárda saját zászlója alatt kísérte el testületileg elvesztett tagját utolsó földi útjára.

Ismét szolt az ének, fájdalmasan. Elbucsuztak a megboldogulttól örökre! Most már csak emléke él, de az él sokáig, nagyon sokáig.]

— **(Megharapta a kutya.)** Tegnap este a szigeti országuton egy kutya, minden ok nélkül, neki ugrott egy kis fiúnak és bal lábszárán megharapta. A megharapott fiút *Király* Istvánnak hívják. Nyomban bevették a városházára, hol sebet *Tolnai* Vilmos dr. tisztiorvos kiégette. A harapós kutya *Bócai* József, szigetiországuti lakos kutyája, melyet állatorvosi megfigyelés végett kiszállítottak a gyepmesteri telepre.

— **(Bulletin a vízről.)** A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képessége f. hó 7-én reggel 6090 köbméter.

— **(Az autonómiai kongresszusról.)** Az autonómiai kongresszuson tegnap *Pozsgay* József is beszélt. Pozsgay feltétlenül kívánja az alapok és alapítványok azonnali kiadását a püspökök kinevezésénél a kormány mellőzését és az autonómia hatáskörének megállapítását a papi javadalmak és közalapítványi plébániák kezelésénél és betöltésénél a kormány befolyásának megszüntetését, az iskolák feletti jogot, mert csak ezek után hiszi, hogy főpapi és papi egyének az állam jogtalan nyomása alól felszabadulnak. Az összkatholikusok függetlenségének alapját is ebben látja. Csonka és jogok eladása által szervezett autonómiát károsabbnak tart, mint semilyent, mert ha nincs autonómia, akkor még mindig megmarad az agitálás, a rekrimináció fegyvere; de ha olyan autonómiát szervez ez a kongresszus, mely csak a mai viszonyokhoz alkalmazkodik, akkor a jövőben nyomást fog gyakorolni a fejlődésre. Az általános tárgyalás alapjául kisebbség javaslatát ajánlja, Horánszky indítványát ellenzi.

— **(A pálinka.)** *Mandel* Valentin nap-számos a kelleténél többet talált beszédni valamelyik butikban a pálinkából, mely azután a siklósi utcán leverte a lábáról. Az önkívületi állapotban fekvő embert felszedték az utca sarából s a rendőrség beszállította a kórházba, hogy mámorát kialudja.

— **(Mehalt színész.)** Magyar-Bolyban a napokban meghalt *Haday* Sándor, a vidéki színészet egyik jeles tagja. Az elhunyt, mint népszínművelő, sokáig kedvence volt Pécs, Debrecen, utóbb Kolozsvár színházi közönségének. Később átlépett a dráma terére s itt is jelentős sikereket aratott. Tavaly nyáron tagja volt a Városligeti Színkörnek s itt annyira feltűnt, hogy a Vigszínháznál tervbe vették a szerződését. Az elhunyt művész élete delén, harminckilenc éves korában tört le husszu, kínos betegség után.

— **(Meggzúnt gőzhajóállomás.)** Az első cs. kir. szab. Duna-gőzhajózási társaság közli, hogy Szegzárd állomását véglegesen megszüntette.

— **(Furcsa lopások.)** Mostanában furcsa lopásokat követ el egy eddig még az ismeretlenség homályában rejtőzött tettes. Éjjelenként felszedi a vízfolyásokról a vas fedőket és ellopja. Ma éjjel is történt két ily lopás az egyik az Anna-utcában, másik a György-utcában. A rendőrség nyomozza a furcsa passzióknak hódoló tolvajt.

— **(Esküvő.)** Ma délután 3 órakor kötöttek a pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalban egymással házasságot *Gadó* István kir. törvényszéki aljegyző Zomborból, *Orf* Gáspár helybeli tekintélyes iparos leányával, *Stefániával*. Az új pár frigyét az anyakönyvi kötés után a székesegyházban áldatta meg.

— **(A németbólyi kath. legényegylet)** folyó hó 18-án saját helyiségében és pénztára javára színi előadást rendez. Belépti-jegyek: I. hely 1 korona 20 fillér, II. hely 80 fillér, III. hely 40 fillér. Kezdeté este fél 8 órakor. Felülízetések köszönettel fogadtnak.

— **(Elkobzott fegyverek.)** A járási főszolgabíróság fegyvertára ma ismét két darabbal szaporodott. Az egyik egy egészen modern kétsővű vadászfegyver, a másik pedig valami ősrégi mordály, mely még előltöltő és gyutacs szerkezetre jár. A hatóság emberei, kik az utóbbi időben gyakran tartanak ilyen meglepő fegyvervizsgálatokat, mindkét puskát mint adó alól elvontat elkobozta. Miután az ilyen fegyver eltagadások rendszerint megbírságolással végződnek, a tilos fegyvereket tartó gazdák roppant nagy jártasságot fejtenek ki a puskák elrejtésében s igazán művészet számba mehet, ha a hatóság embereinek sikerül az ilyen dugva tartott puskákat felfedezni. A tegnap elkobzott puskák egyikét is az istálló mestergerendája fölött találták meg s úgy jutottak a rejtékhelyre, hogy midőn az istállóban kutattak, az őket kísérő gazda szörnyen gyanus pillantásokat vetett a mestergerenda felé. Mindkét fegyver tulajdonosát a hatóság emberei feljelentették.

— **(Áradás-apadás.)** Néhány héttel ezelőtt nem csekély aggodalmat okozott *Móhács* és *Paks* vidékén a *Dunának* jégzajlás és torlódások folytán beállott tetemes áradása. Annak idején meg is tették az árvízvédelemre szükséges munkálatokat, melyek azonban a beállott gyenge időjárás okozta olvadások folytán rövid idő alatt szükségtelenné váltak. Tegnapelőtt azonban már ismét aggasztó képet mutatott a folyam, mely a felső vidékeken volt erős esőzések folytán 24 óra alatt fél méterrel áradt. Már-már újra foganatba akarták venni a védelmi munkálatokat, melyek azonban időközben szerencsére ismét szükségtelenné váltak, mert a folyam tegnapról mára oly lényegesen apadt, hogy nincs már mitől tartani, sőt a veszély, a vízrajzi jelentések szerint, a tavasszal beállható rohamos és nagyobb olvadásig teljesen ki van zárva.

— **(Tűz.)** Szent László-pusztán — mint értesülünk — tegnap este tűz ütött ki. *Garass* József ottani lakos tanyáján egy sertésöl gyuladt ki, melytől csakhamar a mellette levő szalmakazal is tüzet fogott. Ezt azonban sikerült még idejekorán megmenteni s így csupán a sertésölben esett lényegesebb kár, de ez sem lett egészen a tűz martaléka. A tűz keletkezési oka ismeretlen.

— **(Járványok a vidéken.)** Közeledik a tavasz s így lassanként megszűnnek a téli évadban gyors egymásutánban fellépett járványos megbetegedések. Így *Szaporca*, *Raad* és *Bozsók* községekben, ahol körülbelül négy héten át járványosan lépett fel a roncsoló toroklob, a járvány most megszűnt. *Német-Ürögh* községben azonban a vörheny lépett

fel járványosan, minek megállítására már megtették a legkörülméletesebb óvintézkedéseket. S így az enyhülő időjárást tekintve, reményelhető, hogy mihamarább megszabadulnak vidéki községeink a járványos megbetegedésektől, melyek az ideai téli évadban, dacára a hatóságok gyors és erélyes óvrendszabályainak tetemes pusztításokat vittek véghez.

— **(A pécsi kereskedőifjak)** f. hó 10-én tartandó estélye igen érdekesnek ígérkezik, s úgy előkelő, mint izléseesen összeállított műsorával méltán megérdemli a nagyközönség ama érdeklődését, melylyel ez az estély rendezőbizottságának áldozatokat és fáradságokat nem ismerő buzgalmat honorálja. Az estély műsora, melyet részletesen közöltünk, az ideai farsangi multságok műsorai között méltán az első helyet foglalhatja el, mert a mellett, hogy kétségtelenül élvezetes estét szerez a rendezőség meghívott vendégeinek, abba a kellemes helyzetbe is juttatja őket, hogy szintársulatunk legjobb erőinek nagyobb részét közelebbről is megismerhessék.

— **(A női dalárdában)** a tegnapi rendezés próba alkalmával *Molnár* Kálmánné a dalárda elnöknője a tagtársak nevében szívből fakadó szavak között egy szép csokrot nyújtott át *Ternovszky* Margitnak, az egyesület tagjának, ki ezuttal vett részt utolszor a próbán. Bucsuztak. *Ternovszky* Margit távozik körünkől, távozik Pécs városából. Hogy kit veszítettünk el benne, mindenki tudja, mert nincs városunkban senki sem, ki művészetét nem ismerte, nem élvezte volna. Vegyen bucsut tőle Pécs közönsége is. Küldje a távozó után szerencse kívánatait.

— **(Színészek és újságírók mulatsága.)** A pécsi szintársulat tagjai és a helybeli újságírók holnap este tartják meg színi előadással egybekötött bohém estélyüket. A színházban az 52-ik gyalogezred zenekarának nyitányával kezdődik az előadás, utána *Nestroynak* egy felvonásos pompás vigjátéka »A házmesterné felolvasása« kerül színre, mely vigjáték még az utóbbi időben is tekintélyes sikereket ért el. Ezután ismét az 52 gyalogezred zenekara ad elő egy hangverseny darabot, mit a »Theaestély Elektránál« című kizárólag helyi termékű klasszikus egyveleg követ, melynek vidám cselekménye vadonatúj, kupléi és táncai bizonyára kellemes szórakozást nyújtanak a publikumnak. Az előadás iránt oly nagy a közönség érdeklődése, hogy helyet a színházban egyáltalán kapni nem lehet. A színházi előadás után elite táncestély lesz a Vigadóban. A bejárás kizárólag a Percel-utca felől lesz s rendező bizottság már most felkéri a közönséget, hogy jegyeiket lehetőleg előbb megváltani sziveskedjék, nehogy a színelőadás után keletkezhető tolongás folytán kellemetlenségek származzanak.

— **(Hogyan címezzük a Budapestre szóló leveleket?)** A budapesti posta- és távirdaigazgatóság felkéri a közönséget, hogy saját érdekében a levelezések gyorsabb kézbesítése és a postai alkalmazottak amugy is terhes szolgálatának megkönnyítése végett a Budapestre szóló levelezések címiratán az utca és házszámot kívül még a közigazgatási kerület (I—X-ig) és lehetőleg az emelet és ajtó számát is írja ki s ily eljárásra vidéki ismerőseit kérje fel.

— (A paksi kath. kör estélye.)

A paksi kath. kör igen sikerült estélyt rendezett a napokban. Volt ezen az estélyen mindenféle, a mi a lelket emeli, a szívet nemesíti és az embereket szívesen összehozza. Nagy Bálintné oly kitűnő zongora játékkal gyönyörködtette a közönséget, hogy még a legkényesebb zenei izlést is kielégítette. Leánya Nagy Jolánka a ki édes anyjával együtt négykezeset játszott, könnyedén végezte nehéz művészi munkáját. Ezután Kosma Ferenc szavalt Arany János »Fülemile« című költeményét. Úgyes gestikulációival, hanghordozásával, értelmes előadásával jó benyomást tett mindenkire. Krivácsy Károly a paksi kath. kör igazgatója nagy elfoglaltsága mellett is szakít magának időt, hogy tiszta lelkéből mások lelkét is felvidítsa. Valóban megmutatta, hogy lehet mindenhol vidámsággal a lélek, a szív nemesítését is összekapcsolni. Tóth Emmike vállalkozott arra a nagy, mondhatni nehéz szerepre, hogy vig monolog előadásával lekösse a közönség figyelmét. És sikerült ez neki. Mert azok a vágások, melyek a férfiakra irányultak, oly szépen lettek mérve, hogy szebben, jobban kedvesebben aligha hallották még. Jung Károlyné szintén zenével kedveskedett hallgatóságának; a ki ismeri a »Mózes« című opera részletet és végighallgatta az előadását. bizonyára elismeréssel adózott neki. Ezután még egy egyfelvonásos vígjáték került a színpadra. Címe »Miért házasodik meg a sógor«. A szereplők mindannyian megállták helyüket alapos betanulás, szép előadás gyönyörköd-

tette a hallgatókat. A vígjáték rendezése Bors József tanítónak az érdeme. Kelemen Ilonka, Nagy Jolánka, ugy Flódung György feladatuknak mindenben megfeleltek. A befolyt jövedelem 147 korona. Azután még tánc következett, melyen az uri, földmives és iparos osztály a legszebb békében, egyetértésben jó kedvvel táncolt.

— (Nem jutalomért tette.) Az öreg Gujanovics Gábor negyven esztendeig hűséges bérese volt Siskovics Tamásnak. A mikor a gazdája meghalt, báró Vojaichhoz a főispánhoz szegődött el a szó szoros értelmében öregbéresnek. Végtelenül derék, becsületes munkás volt s küldött is neki a földmívelésügyi miniszter ötven forint jutalmat, meg egy díszoklevelet. A pénzt is, meg az okmányt is a napokban akarta átadni neki ünnepélyesen Szalai Mátyás, a szabadkai rendőrkapitány, ki is ment a Verusics-pusztára, ahol az öreg szolgált, de hiába. Az öreg tudniillik nem várta be a jutalmat, aznap reggel meghalt. Mint, hogyha azt mondta volna: — Nem jutalomért tettem, amit tettem. Becsületből.

— (Kosárfonó tanfolyam Pécsváradon.) Köztudomásu dolog, hogy a földmiv. miniszter, nagy súlyt fektet a házi ipar fejlődésére. Ennek folytán az ország több helységében, hol a kosárfonáshoz szükséges anyag könnyen beszerezhető, kosárfonó tanfolyamot állított fel. A legújabb időben egy ilyen kosárfonó tanfolyam Pécsváradon szerveztetett, melynek már most is — Komlósi Elek gazdasági szaktanár erélyes felügyelete alatt —

alig négy heti működése után igen szép eredménye van, mennyiben teljesen tapasztalatlan emberek kosárfonásra, gyékény és egyéb házi cikkek készítésére betanítottak és bámulatra méltó milyen ügyesen gyakorolják azt. Örömmel konstatáljuk, hogy a miniszter intenciója és elve — a szegény népnek némiképp segítségére lenni, azok nyomorát enyhíteni és segélynyújtással állapotukat türethetővé tenni — teljesen valósul is. Ezenkívül Komlósi Elek, tanár — kinek székhelye Pécsen van — minden héten 3-szor a Szentlőrincen szervezett gazdasági téli tanfolyamon tart szakoktatásokat örvendetes sikerrel. Ezekre az előadásokra is nagyszámú látogató jelenik meg és az érdekes előadásokat mindenkor érdeklődéssel hallgatják végig.

— (Jégeső februárban.) Az enyhe időjárás furcsa szeszélyeként jegyezhető fel, a mit Bányatelepről lapunk zártakor telefonon jelent tudósítónk. Ma délután félnégy óra tájban hirtelen nagy eső jött Bányatelepre és a félóráig tartó esővel jégszemek estek. A februári jégeső a legnagyobb ritkaságok közé tartozik s a szeszélyes időjárásnak meglepő tünete.

— (A „pécsváradai önkéntes tűzoltó-egyesület“) folyó hó 3-án saját alapja javára sikerült bált rendezett, melyen állandóan tesztelen jókedv uralkodott és csak másnap reggel ért véget. A rendes belépti díjon kívül felülfizettek és pedig: Kardos Kálmán orsz. képviselő 7 k., Gállos Ede 7 k., Jeszenszky Gyula 2 k. 40 fill., Jäger János 1 k., 40 fill., Radványi József 40 fill., Grünhuth Samu 20 fill., Leitner Henrik 40 fill., Szigethy

férfit, aki annyira különbözött a többiektől, például Rocpiqueuttól. Aztán összehasonlította a kapitányt Delcombe Pállal, akit eddig a kívánatos férjek típusának tartott. De mi volt ez a hosszú, szőke ifju rosszulálló felöltővel és egyhangu vallásos beszédmódjával olyan férfi mellett, mint Giacometti? És az ő erélyes lényével és kimért katonás beszédjével alkalmas volt mély benyomást tenni olyan középszerű tehetségű leányra, mint Kamilla.

Három napi magány elég volt arra az eredményre, hogy szereti.

És ennél a vallomásnál, amelyet, ha szobájában egyedül volt, hangosan is ismételt, érezte a titkos, a meg nem engedett érzelem ingerlő kéjét.

Igy mult el öt nap. Kamilla ideges izgatottsága lassankint tetőpontjára hágott. A bizonytalanság és a várakozás megtette hatását. Életében először szenvedett álmatlanságban és minden alkalommal könyekben tört ki.

Azon az estén, mikor Giacomettinek haza kellett volna jönnie, az ablaknál leselkedett Kamilla, hogy a szomszédos házban majd csak elárulja valami fénykéve a visszatértét.

Tizenegy óra volt és még semmi remény, semmi.

Kamilla fáradt volt és ideges. Könyezve ment ágyához és vetkezni kezdett.

Hirtelen neszt hallott. Mielőtt visszafordulhatott volna, két kar erősen átfogta. Sikoltani akart, de egy hosszú forró csók lezárta ajkát. Kétségbeesetten védekezett.

kapitány közeleb huzódott volna hozzá, anélkül, hogy megmagyarázhatta volna magának, mint történhetett ez.

— Nos, nincs-e igazam? — kérde a tiszt aztán a doktorhoz fordulva.

Jaufre válaszolt és hangjából kivehető volt, hogy mosolygott mellé.

— Affelett sokat lehet vitatkozni. De folytassa!

— Tehát figyeljen. Ha a bizonyos geometriai maximumát keresem, akkor csak abban találhatom meg, ami sem dedukció sem indukció által sem következtethető, tehát abban, amit egyáltalában nem lehet elgondolni.

Mialatt ezt mondta, Kamilla érezte, hogy kezét egy másik kéz megragadta.

Halkan felsóhajtott. Ugy tetszett előtte, mintha szomszédja közeledését várta volna. Egy pillanatig engedte is kezét az ő kezében, de aztán szemérmesen fellázadt és kiakarta onnan szabadítani. Nem lehetett. A férfi vaskeze erősen füzte át ujjait. Meg kellett magát adni helyzetébe.

Mialatt a kapitány tovább beszélt, a fiatal leányt lassan de ellenállhatatlanul magához vonta. A leány érezte a férfi lelekzetét arcán és rögtön rá ajkait az övé.

Azt hitte e percben, hogy minden összeomlik körülötte. Ez a csók oly hevesen felezgatta, hogy akaratlanul egy nehéz sóhaj szállt fel belőle.

Ebben a pillanatban felhangzott Irma kacaja.

Jaufre, aki Giacometti utolsó szavára nem válaszolt, leányához fordult:

— Mondtál valamit, Kamilla?

Lajos 40 fill., Grosz Dávid 1 k., Szilc Dávid 20 fill., Feil Nándor 20 fill., özv. Mayer Jánosné 40 fill., Benyovszky Ede 20 fill., János Imre 20 fill., Szalay István 40 fill., Náray Pál 2 k., Wittenbarth József 40 fill., Driesz Lajos 5 k., Feldmann Jakab 2 k., Schaffer Herman 40 fill., Schwarz Herman 1 k., Adler József 30 fill., Mausz Lipót 1 k. 40 fill., Walter Lipót 1 k., Molnár Kázmér 3 k., Berec József 1 k., Felbach Náni 1 k., Hoyck Márton 1 k., Fehér Miksa 1 k. Mely felülfizetésekért az egyesület az adakozóknak ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja.

— (A pécsi és vidéki tanítónők egyesülete) ez évi első rendes hangversenyét f. hó 18-án d. u. 4 órakor rendezti a Vigadó nagytermében. A műsor első pontját a velünk rokon finn nép szokásait és jellemét tárgyaló felolvasás képezi, melyet *Leordinay Dominika* urhölgy ad elő. Az előadás érdekességét és vonzóerejét nagyban emeli azon körülmény, hogy a finn nép költészetét és zenéjét is bemutatják. *Szabó Györgyike* urhölgy »Az idegen zászló« című költeményt szavalja; *Schneider* Istvánné urhölgy, kinek gyönyörű hangját oly örömmel hallgatjuk, finn dalokat énekel, míg *Kaltnecker* Iona urhölgy zongorán ad elő egyes zenedarabokat. Nagy öröme szolgált az egyesületnek, hogy *Mezey* Andor szintársulatunk kitűnő tagja megígérte közreműködését. Ezenkívül *Radocsay* Mariska urhölgy egy monologot, *Meglich* Erzsébet pedig hegedűn Beethoven egy szonátáját adja elő. Az egyesület tagjai tagsági jegyükkel léphetnek be, nem tagok 1 kor. beléptit díjat fizetnek.

— (A pécsi székesegyház órákészítője.) *Thurn* Emil vizsgázott chronométers mőrás, ékszerész és látszerész üzlete

a legjobb bevásárlási források egyike a szakmájába vágó cikkekben. Raktáron tart bécsi inga órákat, arany és ezüst zsebórákat, schwarz waldi fali órákat; mindennemű hő, légsúly, szesz- és tejmérőket. Régi és törött arany és ezüsttárgyakat a legmagasabb áron vásárol vagy becserél. Vidéki megrendelések postafordultával eszközölköttek.

Művészet, irodalom.

○ *Mártha*. Tegnap este az idén másodszer került nálunk színre Flotow népszerű zenéjű operája, mely azonban tegnap csak csekély számú közönséget vonzott. Az előadás igen szépen sikerült. *Tibor Lóri* és *Kozma*, nemkülönben *Mezey* szép sikereket arattak s *Szekula* Sárának is bőven kijutott a tapsból. A karok is, melyek az első előadás alkalmával kissé dőcögősek voltak, most precizitás dolgában mi kívánnivalót sem hagytak hátra.

○ *Tiszay Dezső* színigazgató, ki — mint megirtuk — hivatalos ügyben Budapestre utazott, ma este érkezik onnan haza. *Tiszay* Dezső a fővárosban a Magyar színház premijét, s »New-York szépét« nézte végig s hir szerint meg fogja a darabot szerezni.

○ *Mezei Péter* a pécsi színházban. Az aradi szintársulat kitűnő művésze pénteken kezdi meg három estére terjedő vendégszeplését. Az első a fellépése »Constantin Abbé« címszerepében, a második »Képzelt beteg« Molière vigjátékában és végül a »Csikós« Sziglieti örökbecsű népszínművében bucsúzik.

○ *Carmellini* Uránia színház. Az »Ég és föld« ma kerül bemutatásra színházunkban, még pedig igen érdekes műsorral. A holnap és holnapután délután színre kerülő mutatványok szintén igen érdekesek, különösen a tanuló ifjuság nagy hasznát fogja venni.

Bérlet-szünet.

Nemzeti Színház.

Bohém estély.

Csütörtök 1900. február 8-án
Az országos Színész Egyesület és a vidéki hirlapírók nyugdíjintézete javára.

Házmesterné felolvasása.

Bohózat 1 fel. Irta Nestroy (rendező Németh.)

Utána:

Thea-estély Elektránál.

Paradisztikus bohózat énekkel és tánccal egy felvonásban. (Rendező Tiszay.)

SZEMELYEK:

Elektra	Jeszenszky	Romeo	Delli
Medea	Hadrik	Daxelmayer	Tiszay
Szulamith	Tibor	Goldstein	Németh
Mimóza	Szekula	Vuncsi	Nádassy
Lear	Mezey	Zingitang	Sáfrány
Shylóck	Sebestyén	Julia dajka	Nagy
Othello	Bátosi	Diomed	Eltető

Holnap két előadás:
délután 4 órakor fél helyárrakkal

Uránia színház.

Ég és föld.

Este rendes helyárrakkal Mezei Péter felléptével
Constantin abbé
vigjáték.

A tiszt eleresztette, amire a leány elég erőt talált, hogy válaszolja atyjának:

— Nem, atyám, Irma nevetett.

Egy pillanatig mindenki hallgatott. Aztán a doktor újra felvette a beszédfonalat:

— Eszerint egyáltalán nem is létezhetik tudomány, mert nem létezik axioma.

— Bocsánat. — felelé *Giacometti* a legcsekélyebb felindulás nélkül hangjában, — vannak momentumok, amikor a tantétel elkülöníti magát bizonyításától és az ész elfogja az igazságot anélkül, hogy az elmélkedés útját keresné.

Még egy darabig folytatták vitatkozásukat, aztán a kapitány felállott és szólt végezetül:

— Talán nagyon nevelésesnek fogja találni, kedves doktor ur, amit itt mondtam, de ez csupán vázlata eszmémnek. És ha gondolkodni fog effelelt, talán mégis arra fog jönni, hogy van benne valami. Jó éjt, mindenekelőtt jobbulást!

— Ó, hal' Istennek, van morphiomom. A viszontlátásra, kapitány. Tessék csak a kerten keresztül menni, akkor nem kell kerülnie. *Kamilla* majd vezetni fogja.

Kamilla azonnal felállott és elindult az uton, amely a kerítéshez vezetett, és ezuttal ellentállás nélkül engedte magát átölelni és akarat nélkül viselte el a hosszantartó, néma csók egész gyönyörét, amelyet még nem tudott viszonzni.

Kamilla talán még összeszedte volna erejét, hogy ellentálljon, ha a támadás erénye ellen, kezdettől fogva nyílt lett volna. De másnap, amikor még telve volt bün-

részessége édes érzetével és nehezen várta már az estét, a tiszt tudatta a doktorral, hogy néhány napra, kell utaznia, hogy a Gironde határán némely pontot felvegyen.

Kamilla egyedül maradt, egyedül azoknak a futólagos kedveskedéseknek emlékével, amelyeket egymással váltottak. Átengedte magát ennek a visszaemlékezésnek pirulás és keserű mellékiz nélkül.

Ujra meg újra emlékezetébe idézte ennek a futólagos szerelmi regénynek minden jelentéktelen apró részleteit. És azalatt olyan kéjes érzés töltötte el, amelyet még eddig soha nem ismert.

Végre valósággá vált hát alma, szeretett. Ez iránt egy pillanatig se volt kételye és abban az öntudatlan vágyban, hogy viszont szeressen, bebeszélte önmagának, hogy senki se érdemes annyira szerelmére, mint *Giacometti*. — Visszaemlékezett száz apró eseményre az utóbbi időkből, hogy meggyőződtesse önmagát arról, hogy a tiszt csakugyan megérdemli az ő bámulatát.

— Milyen szép! — gondolta magában. — Hoc asszony ezt mindjárt megmondta, ő pedig érti. *Berta* és *Mária* a menyegzői lakomán nyíltan mutatták, hogy az idegen tetszik nekik. Milyen intelligens! mondta róla atyám is, aki pedig nem valami pazarul szokta az ilyen dicséreteket osztogatni. És bizonyára bátor is!

Nem is képzelhetett volna el egy katonatisztet másképp, mint hőst. *Giacometti* résztvett a tunisi hadjáratban és most Tonkinba készült, hogy a chinai háboruban hadakozzék.

Nem is találhatott volna egyhamar ilyen tökéletes

Farsangi naptár.

Eddig a következő bálók vannak készülőben a farsangra:

Február 8. Színészek és hírlapírók elite táncestélye a Vigadóban.

Február 10. A pécsi nemzeti kaszinó bálja. — Pécsi kereskedő ifjak farsangi mulatsága a Vigadóban.

Február 13. A Kath. Kör táncestélye.

Február 14. Hercenberger féle délutáni kottéria táncestélye a Vigadóban.

Február 15. Nagy polgári bál a Vigadóban.

Február 17. Tornaegyesület álarcos bálja a Vigadóban. — Lakatos és vasmunkások bálja Scholznál. — Bárá Hirsch Mór egyesület bálja a keresk. ifjak kaszinójában. — Kéményseprők bálja a Baumgartner-féle vendéglőben.

Február 19. Hercenberger-féle délutáni kottéria táncestélye a Vigadóban.

Február 20. Posta és vasúti tisztviselők családi táncestélye a Vigadóban.

Február 22. Hazibál a Hétfejedelemben.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jelmezbálja a Nemzeti Kaszinóban.

Február 25. Pécsi Dalárda farsangi estélye a Vigadóban.

Február 26. A Kath. Kör tombolával egybekötött táncestélye.

Február 27. A »Pécsi Polgári Daloskör« farsangi estélye a Vigadóban.

Törvénykezés.

§ A királyi főügyészség első aktája.

Tóth István, Vargha József és társai, okorághi lakosok, 1898. december 28-án Somogy-Szulokon jártak egy kis jófajta szüzdohányért. Este nyolc órakor a dobszai határban *Marchetich* Jakab pénzügyőri fővigyázó találkozott velük s mivel nem álltak meg a felszólítására, utánuk lött. El is találta Tóthot a balvállán, úgy, hogy az három hónapig volt beteg; *Vajda* Istvánt pedig a tomporán s ez egy hóig gyógyuló sérülést szenvedett. A pécsi kir. törvényszék, mint jövedéki kihágási bíróság, az illetőket 207 forint s járulékaik erejéig szóló pénzbírságra ítélte. A királyi tábla azonban közülök Tóthot felmentette. A bünvádi feljelentést Tóth megtette a fővigyázó ellen s a szentlőrinci vizsgálóbíró fogatosította is a megsebzett két ember kihallgatását. A napokban Tóth István ügyvédje, *Toldi* Béla dr. utján beadványt intézett a pécsi kir. főügyészséghez, melyben kérte az ügyben a sürgős intézkedést. Ez a megsürgető beadvány volt a pécsi kir. főügyészség első érdemleges aktája.

§ **Beszűntetett csőd.** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság közhírré teszi, hogy *Hochmann* István szabó, pécsi lakos ellen folyamatba tett csődöt a csődvagyon felosztása miatt megszüntette.

§ **Kocsi alá került.** A múlt év április 14-én délelőtt 11 óra után a szántás bevégzésével *Scheirer* János láncsuki lakos ipával, *Trinder* Józseffel hazafelé hajtott. A kocsi két hároméves csikó húzta, melyek, mikor a dűlőről az utra kanyarodtak, saját árnyékuktól megijedtek. A kocsi előtt úgy bús lépésnyire ment *Fajth* György, ki süket s általában hülye volt. Ez persze a háta mögött történetekről mit sem tudott, azok pedig nem voltak képesek a lovakat megfékezni, így történt aztán, hogy *Fajth* György a kocsi alá került, a hol kisebb-nagyobb sérüléseket szenvedett,

melyek azonban magukban véve nem voltak életveszélyesek. *Scheirer* János és ipa felvették a szerencsétlen embert, haza vitték, apolták és orvost hívtak, de semmi sem használt, mert *Fajth* György 14—16 nap mulva meghalt. Hozzá tartozói vádat emeltek *Scheirer* János ellen, kit a törvényszék a *végtárgyaláson* a gondatlanságból okozott emberölés vétsége alól felmentett. Az elhalt rokonai s a királyi ügyész megfélembtezték az ítéletet.

§ **Szégyenérzetből.** Ha van e század végén valami, a mi az embereket némely tett elkövetésétől visszatart, az a szégyennek az érzete. Ugyancsak ez ösztönöz sokszor valamely cselekmény elkövetésére is. Tehát hatása nemcsak negatív, hanem pozitív is. A szégyen eme bizonyos érzete okozta, hogy *Garsó* Pál volt vörösmarti, most teklafalusi segédjegyző ma a törvényszék elé került. *Garsótól* ugyanis a múlt év november 5-én valaki ellopott 10 trtnyi hivatalos pénzt, mit neki meg kellett fizetnie. Hogy pedig ezt az összeget lefizethesse kénytelen volt az óráját s egy pár arany fülbevalót elzalogosítani. A község bírása adott is e három tárgyra 10 frtot. A segédjegyzőt nagyon bántotta, hogy a fülönfüggőket is zálogba kellett csapnia, mert azok a menyasszonya tulajdonát képezték. Nem volt kilátása arra, hogy egyhamar pénzre tegyen szert, elhatározta, hogy mindenáron meg fogja szerezni a nevezett ékszereket. Ezért két napra rá, november 7-én bemászott a tanácsházba s egy késsel fel akarta feszíteni azt az asztalfiókot, melybe az elzalogosított tárgyakat zárta a bíró. A kísérlet azonban nem sikerült, mert a kés eltörött. Az ügyészség betöréses lopás büntetének kísérlete miatt emelt ellene vádat, mely alól *Garsó* Pált a kir. törvényszék a ma megtartott főtárgyaláson felmentette azon az alapon, hogy a jogtalan elsajátítás kísérlete, különösen oly esetben, mikor a célba vett tárgy tulajdonképpen a kísérletező tulajdonát képezi, nem ütközik a büntető törvénykönyvbe.

Közgazdaság.

□ **Az italmérő-üzletek ellenőrzése.** Az italmérési jövedékről szóló 1899: XXV. t.-cikk alapján az italmérésnél és italejárásnál követendő egészségügyi rendszabályok végrehajtása körül a belügyminiszter akként intézkedett, hogy a felügyelet és ellenőrzés közegészségügyi szempontból a kerületi előjáróságok hatáskörébe tartozik, míg közérkölciségi és közrendészeti kérdés tekintetében az ellenőrzés és felügyelet az államrendőrség feladata. Ekként változik és illetőleg sorakozik az eljáró hatóságok illetékessége is első és másodfokban.

□ **A borvizsgálati díjak leszállítása.** A bortörvény szigorú végrehajtása következtében a közönségnek gyakran érdekében áll a forgalomba kerülő borok kémiai megvizsgálata, hogy a vevő a megvenni kívánt borra nézve magát tájékozthassa. Ennek megkönnyítése végett a földművelésügyi miniszter az állami vegykísérleti állomásoknál eddig érvényben volt borvizsgálati díjakat ez évi február 1-től kezdve tetemesen leszállította, úgy, hogy a legfontosabb borvizsgálatok díjai az eddigi díjaknak felére, sőt még azon alul is mérsékeltek. Egy borminta teljes vizsgálatának díja, a mely eddig nálunk (ugymint Ausztriá-

ban) az állami intézeteknél 22 korona volt s a mely vizsgálat kiterjed mindazon vegyelemzésekre, melyek annak kiderítésére szükségesek, vajjon az illető bor a bortörvény alapján kifogás alá esik-e, 16 koronára szállítottatott le; a bor egyes alkatrészei minőleges meghatározásának díja 2 koronában, mennyileges meghatározásának díja pedig 4 koronában állapítottatott meg. Ezenkívül ama borvizsgálatok díja, melyekre a bortermelőknél leginkább van szükségük, még ezen általános vizsgálati díjaknál is mérsékeltebbek lesznek s azért az olyan vizsgálatok díját, midőn a bor minőségének megállapítására vonatkozó fontosabb boralkatrészek (ugymint alkohol, összes sav, vonatanyag és hamutartalom) meghatározása kívánatik, mindössze hat koronában állapította meg a miniszter, a bor egyészségügyi szempontból való megvizsgálásának díját pedig az eddigi 8 koronáról 6 koronára szállította le. Ugyanezen vizsgálati díjak érvényesek általában a cognac és más szeszitalok, valamint a sör megvizsgálására is. Egyidejűleg leszállította a miniszter a must megvizsgálására érvényes díjakat is s a cukormeghatározás díját mustmérővel 2 koronában, direkt meghatározva 8 koronában, a savmeghatározás díját 2 koronában és a fertőzőmennyek kimutatását egyenkint 2 koronában állapította meg.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 7-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőházban *Mezőssy* Béla beszélt az osztrákok ellen. Kikelt a bankok óriási osztalékai ellen, mi valóságos uzsora eredménye. Sürgeti a kereskedelmi törvény olyatén módosítását, mely megállapítja az osztalékok százalékos maximumát. Követeli, hogy a fővárosi pénzügyintézetek az államtól nyert erőforrásaik 50%-ka erejéig méltányos kamat mellett a vidéki pénzügyintézeteket támogassák.

Kovácsy Sándor a gabona-készlettel foglalkozik, a költségvetést különben elfogadja.

Páder Rezső a költségvetés ellen beszélt.

Melczér Vilmos szász képviselő tiltakozott *Komjáthy* multkori vádjá ellen s kijelentette, hogy a szászoknak nincsen olyan örült hóbortjuk, hogy Magyarország ellen Németország felé gravitaljanak. Hívek ők a magyar nemzethez, de megkívánják, hogy Deák Ferenc kijelentése tette váljék s biztosítsák a nemzetiségek fejlődését. Ebben a tekintetben bizik *Szell* Kálmánban s azért a költségvetést elfogadja.

TÁVIRATOK.

— **Vakmerő rablótámadás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Kolozsvár szomszédságában, Szamosfalván tegnap este *Kanabe* nyugalmazott honvédszázadoshoz három álarcos egyén állított be és oláhul pénzt kért. *Kanabe* kacagott a furcsa alakokon, mert farsangi tréfának vélte a dolgot, de az álarcosok neki rohantak s ütlegelni kezdték. Felesége a szomszéd szobába rohant revolverért, de mire visszaérkezett, férjét már vérben fetrengve találta a földön. Az asszony iz-

gatottságában nem tudta a revolvért el-
sűtni, mire a rablók őt is megtámadták,
késsel megszúrták s fejét bottal ütötték.
Mindez nem kis zajjal járván, a rablók
meglepestéstől tartottak s elmenekültek.
A százados egy vaslapáttal utánuk iramo-
dott, mire a rablók visszalóttek, de nem
találtak.

Az egyik kocsist, ki nem akarta őket
bebocsátani, vasvillával szúrták le. A se-
besültekhez Kolozsvárról mentőket hívtak
s a csendőrség még az éjjel kivonult a
rablók nyomozására. Az asszony állapota
felette súlyos. A falu megrémült népe
egész éjjel talpon volt.

— **Mit keres Széll Kálmán
Bécsben?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti
távirata.) A főlhivatalos Bud. Tud. a Széll
Kálmán bécsi utazásával kapcsolatosan el-
terjedt híresztelésekkel szemben kijelenti,
hogy a miniszterelnök csak azért utazott
Bécsbe, mert több jelentést kell tennie a
királynak folyó ügyekről, köztük a felség
személye körüli miniszterium ügyeiről is.
A király tegnap délután fogadta Széllt, a
ki Goluchowszkyval is érkezett.

— **Az angol parlament sza-
vazata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti tá-
virata.) Az angol alsóház Fitzmaurice ros-
szaló indítványát 352 szavazattal 139
szavazat ellenében elvetette.

A szavazás eredményét viharos tet-
zés fogadta.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

10887. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy Kerekes János
daróczi lakos utóajánlata folytán Buzás Kálmán
daróczi lakos végrehajthatónak ifj. Czövek Já-
nos daróczi lakos végrehajtást szenvedett el-
leni 99 kor. 44 fill. tőke és jár. iránti végre-
hajtási ügyében az árverést a dárdai kir. já-
rásbiróság területén levő Darócz községben a
44. sz. tjkvben felvett I. 1., 2., 4., 5. hrsz.
ingatlanra 2092 korona 20 fillér kik. árban el-
rendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan
az 1900. évi márczius hó 5-ik napján d. e.
10 órakor Darócz községben a bíró lakásán
megtartandó nyilvános árverésen a megál-
lapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlan becsárának 10%-át, vagyis 209 ko-
rona 20 fillért készpénzben, vagy az 1881.
évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal
számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333-ik sz.
alatt kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikül-
dött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.
cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a
bírósnál előleges elhelyezéséről kiállított sza-
bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi ható-
ságnál, 1900. évi január hó 8-án.

Molnár,
kir. albiró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

A lyceumi épületben
egy 1200—1500 hecto-
liter borra
alkalmas pincze
f. é. július hó 1-től több
évre bérbe adatik.
A jglyceum igazgatósága.

658. szám.

Tkv. 1900.

HIRDETMÉNY.

Illocska és Lapánca községeknek telekkönyvi betétei az 1886. évi
XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén
és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a főlszólitással tételük közé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alap-
ján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik
§-ában és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában
foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és
az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvény-
telenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik vala-
mely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi
XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzést megtámadni kívánják, e
végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi augusztus
hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be,
mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset
annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrá-
nyára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak
eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6.
§-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának be-
jegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat
hónap alatt, vagyis az **1900. évi augusztus hó 5-ik napjáig bezáró-
lag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható
záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a
betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve
vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz.
16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalá-
sukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis
az **1900. évi augusztus hó 5-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert
ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartal-
mát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jo-
gokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére ki-
küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz
egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyuj-
tanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A dárdai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, 1900. jan. hó 30-án.

Balaskó János
kir. járásbiró.

1874. óta fennálló
Zongora-, harmonium és pianino-raktár
Goldstein J.
Pécsett, országut 56, (haltérrel szemben)
Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
Zongora kereszt hurokkal
Zongora öntött kerettel
Zongora vashangolókkal
Zongora kereszt hangfogókkal
Zongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.